

نقش و اهمیت تعاوین‌ها در نظام‌های خرده مالکی کشاورزی ایران

مجید حسن پور^۱، هوشنگ ایروانی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت کشاورزی دانشگاه تهران

^۲استاد، گروه مدیریت و توسعه کشاورزی دانشگاه تهران

m_hasanpour1989@yahoo.com

خرده مالکی کشاورزی یک واقعیت تاریخی در نظام کشاورزی ایران است، در حال حاضر بیش از ۶۸درصد بهره‌برداران و ۳۷درصد اراضی کشور را تحت پوشش داشته و بخش مهمی از محصولات کشاورزی در این نظام بهره‌برداری تولید می‌شود. برخی از چالش‌های عمدۀ خرده مالکی شامل خردی، پراکندگی اراضی کشاورزان، پایین بودن سطح استفاده از فناوری‌های نوین، ضعف دسترسی به اطلاعات و یافته‌های علمی، ضعف سازمان و مدیریت توسط کشاورز را مطرح نمود. اهداف اصلی این بررسی کتابخانه‌ای ارزیابی نقش و اهمیت بهره‌گیری از تعاوین‌ها و به ویژه تعاوین‌های خانوادگی است. با بهره‌گیری از نظام تعاوی می‌توان انتظار داشت که از خرد شده اراضی کشاورزی در طول زمان، اقدام به مدیریت یکپارچه زراعی، افزایش میزان دسترسی به فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات و فناوری‌های فنی و جدید تولید، کاهش هزینه‌های تولید، افزایش قدرت گروهی کشاورزان در سرمایه گذاری و ارتقاء کیفیت و عملکرد تولید موفق شد. افزایش اعضاء تعاوی و تعداد تعاوین‌های تولید دارای اثرات اقتصادی، فرهنگی، فنی و زیست محیطی خواهد بود. این مطالعه با بررسی چالش‌ها و مشکلات نظام خرده مالکی نظام تعاوی تولید روستایی را به عنوان یک راهکار مناسب معرفی می‌نماید و در پایان پیشنهادهایی را برای اجرای هر چه بهتر این نظام ارائه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: نظام خرده مالکی، تعاوی، تعاوی تولید روستایی